

ירושלים 1967 / יהודה עמיחי

השנה נסעתי הרחק כְּדִי
לראות את השקט של עירי.
תינוק נרצע בנענועים, עיר נרצעת במרחק.
גרתִי בגעגועים. שחקתי במשחק
ארבע המשבצות החמורות של יהודה הלוי:
לבי. אנכי. מזרח. מערב.

שמעתי פעמונים מצלצלים בדתות הזמן,
אה היִללה, ששמעתי בתוכי
היתה תמיד של מדברי יהודה.

עקשו כששבתִי, אני צועק שוב.
ובלילות עולים כוכבים כבועות של טובעים,
כל בִּקְרִי אני צועק צֶעֱקָה של תינוק נולד
מבלבול הבתים ומפל האור הגדול הזה.